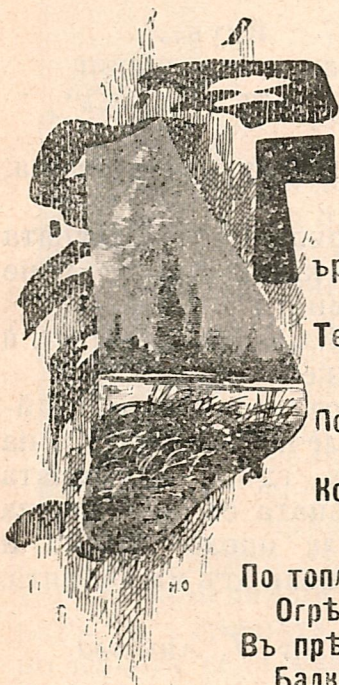

Пролѣтъ.

Ърмятъ потоцитѣ пѣиливи
Между скалисти брѣгове,
Текать рѣкичкитѣ шумливи,
Трещать дебели ледове.

Пониква крѣхката трѣвица,
Полъхва вѣтрець тихъ и лекъ,
Нокиче бѣла си главица
Подава надъ снѣжеца мекъ.

По топло слънцето прѣпича —
Огрѣва цѣлата земя,
Въ прѣмѣна всичко се облича:
Балкани, ниви и поля.

Оре орача нива черна,
Че златно жито ще постѣй,
А славейчето съ дружка вѣрна
Въ гората сладка пѣсень пѣй!

Л. Бобевски.

